

ISMERTETŐJEGYEINK

folytatás az 1. oldalról

séges a kalkuttai nyomornegyedek többszázezer nyomorultját szeretni? A megkérdezett, egy szóban válaszolt. Egyenként!

Egyenként, mint Jézus. Kilépve a magunk tiszta és biztonságos világából, leszállva a kiszolgáltatottságban és nyomorban felejtett emberek hétköznapi valóságába, és ott átölelni őket, meghallgatni őket, velük sírni, nekik segíteni, őket kiszolgálni, szolgálni. És nem csak egyszer, kampányszerűen, hanem egy életen át, az életedet adva nekik, megosztva velük.

Ez bizonyára nehezebb, mint érvelni a rádióban, vagy tüntetni a városháza előtt. De ugyanakkor hatásosabb is. És bár a világ az ilyen példák láttán sem mozdul meg tömegeiben, mégis az ilyen keresztyénekre szokott figyelni és hallgatni. Mert itt a szónak már hitele van. A hiteles hívőnek a szavait sokan meghallják és követik.

Ezt a megállapítást ki lehet vetíteni a gyülekezetre is. A hiteles gyülekezet sós és fényes a világban. És a világ sóvárogva várja a megjelenésüket. Ugyanakkor nem tud mit kezdeni a túl sokat beszélő, érvelő és erőszakosan előre törő, de szeretetben szolgálni elfelejtő keresztyénekkal.

Talán Assisi Szent Ferenc mondta: *Hirdesd az Igét, és ha kell, használj szavakat is!*

Miért váltunk hiteltelenné?

Nemrég látott napvilágot George Barna egy újabb statisztikai adata a keresztyénekről. Ezúttal magukat újjászületett hívőknek valló egyének között végzett reprezentatív felmérést. A megkérdezettek 88 százalékáról kiderült, hogy hétszer több időt fordítanak tévénézésre, mint bibliatanulmányozásra és négyszer többet költenek szórakozásra, mint a misszióra.

Uram, amikor e sorokat írom, tulajdonképpen magamról is írok. Bocsásd meg a sok szót és az aránytalanul kevés agapét. Bocsásd meg a nagy lombokat, a gyümölcstelenséget, a gyenge gyökérzetet. Bocsásd meg az önzést, az önimádatot, a kényelemkeresést. Bocsásd meg, hogy hiányzik a szenvedély és az elkötelezettség, hogy mindenki a saját dolgával törődik és nem az Úr dolgával. Uram, bocsásd meg. Sebheyles kezű formáljon át. Ámen!

Lukács János

The Centennial Celebration of The Hungarian Baptist Convention of North America will be held at Wheaton College / Billy Graham Center in Wheaton, Illinois between 18-20 of July, 2008.

Hungarian Baptist Convention of North America

Celebrating 100 Years of God's Faithfulness

Dear Brothers, Sisters and Friends:

I invite you to join us, as member churches, members at large and friends of the Convention celebrate and declare the Lord's FAITHFULNESS. Your participation in His work amongst the Hungarian-Americans is greatly appreciated by us. We would be honored to acknowledge you during the Centennial Celebrations.

Would you please, prayerfully consider *your* participation in this unique event? While helping the next generation to learn about our history, you will have the joy of meeting once again with the "old timers". We will do everything in our power to make this event memorable for everyone.

The theme of the Centennial Celebration is, "Great is Thy faithfulness!" (Lam 3:23). There will be programs tailored to the needs of the children and the young people, while a rich array of activities await the adults. We will have guest musicians and speakers from America and abroad

Some highlights from our program... Ladies' Reunion with a formal dinner, followed by the evening service on Friday afternoon. During Saturday's sessions we give an opportunity to the "old timers" for personal reflections... Saturday evening you'll have the opportunity to see and hear our young people, singers and musicians as they worship... Sunday morning will be a great Concert Finale including the adult choir and our musicians, a challenging message for a renewed commitment to God, culminating in a Communion Service.

Few things last for a hundred years. We have only a limited time to make an impact with our lives, through our churches. So I invite you to come; to be challenged, encouraged and energized for the cause of Christ.

Please register by April 30, 2008. You may register on-line: www.hungarianchicagobaptist.org/registration.html or by requesting a registration form.

For any further inquires, E-mail: szaboek@sbcglobal.net, Phone: 773-965-0898

I hope we will meet at our Annual Meeting and the 100th Anniversary Celebration in Wheaton, Illinois.

Sincerely,

*Steve Szabo, General Secretary
Hungarian Baptist Convention of NA*

Psalm 100

A Psalm of Thanksgiving

*Make a joyful shout to the LORD,
all you lands!*

*Serve the LORD with gladness;
Come before His presence
with singing.*

*Know that the LORD, He is God;
It is He who has made us,
and not we ourselves;*

*We are His people and the sheep
of His pasture.*

*Enter into His gates with
thanksgiving,*

And into His courts with praise.

*Be thankful to Him,
and bless His name.*

*For the LORD is good;
His mercy is everlasting,
And His truth endures to*

all generations.

(NKJV)

100 ÉVES AZ ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG (6)

Részletek Dr. Gerzsényi László: *Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 100 éves története az évi konvenciók fényében* című, novemberben már idézett munkájából.

Ezúttal a tíz, a húsz és a harminc éves jubileumi közgyűlésekről készült összefoglalót olvashatjuk. (ed)

1918-ban McKeesportban (Pa.) tartják a konvenciót augusztus 21-től 25-ig, 66 küldött részvételével. A konvenciói évben bemelegített tagok száma

Az **1927**-es konvenciót a közel száz tagot számláló akroni (Ohio) gyülekezet látja vendégül augusztus 23-tól 28-ig. Az előző évben 164 személy merítkezett be és az Egyesült Államok területén a magyar baptisták száma elérte az 1908-at. A kanadai magyar baptista testvériség ebben az évben ünnepelte a kanadai magyar baptista szövetség fennállásának tizedik évfordulóját. Ekkor határozták el, hogy 1928-tól kezdve képviselőjüket rendszeresen elküldik az amerikai magyar baptisták

zotta, Tatter Vilmos titkár személyében. Ebben az esztendőben végre sikerült kiadni a régóta készülő énekeskönyvet „*Dicséretek*” címmel. Révész László, Balogh István, Fazekas János és Kecskés Gábor prédikátorok szerkesztették. Az aggmenháznak Smenyák Pál és neje egy 63 holdas földterületet és egy ötszobás házat ajánlott fel, de a szövetség egy másik, 30 holdas területet fogadott el tőlük a jobb fekvés miatt. Bridgeportról 1929. augusztus 27-én költöztették át a menházat a Watervliet

25 éves jubileumi közgyűlés, Chicagó, 1933.

111 volt és az összes gyülekezeti tagok létszáma elérte az eddigi rekordot, az 1127-et. A konvención megindítják a keleti munkásszövetkezet lapját „*Vedd és Olvasd*” címen, ami által az óhazából a háború miatt elmaradt „*Olvasd*” című röpiratot akarják pótolni. A havonta megjelenő irat évi előfizetési díja 50 cent. 1918 februárjától kezdve az *Evangéliumi Hírnök* addigi 80 centes előfizetési díját 1 dollárra emelik. **A konvención ünneplés keretében között emlékeznek meg a Szövetség fennállásának tizedik évfordulójáról.** Az istentiszteleteken a gyülekezetek továbbra is a magyarországi *Hithangjai* amerikai kiadását használják és az énekeskönyvet újból kinyomtatják egyes ritkán használt énekek kihagyásával.

Elnök: Orosz István. Alelnök: Dulity Miklós. Jegyzők: Tóth András és Fábíán Mihály. Angol levelező titkár: Dulity Miklós. Szövetkezeti pénztáros: Fábíán Mihály. Szerkesztő (3 évre) Orosz István. Segéd-szerkesztő: Stumpf Lajos.

évi konvenciójára és ők is azt kérik, hogy az amerikaiak közül jelenjenek meg konferenciájukon. A két szövetség között egyre mélyülő kapcsolatot bizonyítja az is, hogy az *Evangéliumi Hírnök*ben egy-egy oldalt a kanadai hírek közlésére fordítanak. A konvención előkészületeket tesznek arra, hogy **a következő évben megünneplik a Szövetség húszéves jubileumát.** Orosz István és Fábíán Mihály lelkipásztorokat kérik fel a Szövetség történetének megírására. 1927-ben ünnepélyesen megemlékeznek az *amerikai magyar baptista szemlélet* 15 éves jubileumáról...

1928. július 3-8 között Buffalo (N.Y.) fogadta a konvenciót megjelent 152 küldöttet. Ekkor a gyülekezetek taglétszáma Kanada nélkül 2032 volt. Kanadában öt gyülekezetben és hat misszióállomáson 225 a tagok létszáma. Az 1928-as konvención első ízben vett részt a kanadai magyar baptisták megbí-

ben (*Mich.*) kapott új birtokra.

Elnök: Matuskovits József. Alelnök: Bertalan István. Titkár: Gazsi István. Jegyzők: Petre Gábor, Kinda Sándor. Szerkesztő: Petre Gábor. Pénztáros: Botka József. Bibliamagyarázó: Matuskovits József, Fazekas János, Balogh István és Bertalan István.

1938. augusztus 9-14 között ju-bileumi konvencióra kerül sor Bridgeporton (Conn.). Ugyanabban az évben rendezik meg az *Északi Baptista Szövetség* idegen nyelvű missziójának százéves jubileumát Clevelandban, ahol Dauda Vilmos, Petre Gábor és Gruber Károly clevelandi magyar baptista lelkipásztorok képviselik a Szövetséget. A *Dicséret*ek című énekeskönyv második, javított kiadását jelentetik meg 1938-ban, mert a régóta tervezett angol-magyar énekeskönyv munkálataival még nem készültek el. Az *Evangéliumi Hírnök* hetilappá való változtatásának gondolatát tovább melengetik és pénzt gyűjtenek a többletkiadások fedezésére. Petre Gábor

lapszerkesztő lemondása után *Gruber Károly* veszi át a szerkesztés munkáját. Elhatározzák, hogy a prédikátorok özvegyeinek és a szegény gyülekezeti tagoknak ingyen küldik az Evangéliumi Hírnököt. Felvetődik az a gondolat, hogy a menházat Watervlietből az ország keleti részére kellene költöztetni. A menház vezetésére még mindig nem találtak állandó igazgatót. Ideiglenesen *Fodor Gábort* bizzák meg a menház ügyeinek intézésével.

MY TESTIMONY

I was born in 1929 into a strong Roman Catholic family, the second of six children.

I was educated in parochial School by nuns of the order of St. Vincent DePaul. I always had a deep love of the Lord and enjoyed all the functions of the Church. I was baptized as an infant and enjoyed all the sacraments of the Church.

When I graduated from High School I met a young man, *Ed Kish*, who was to become my husband. We fell in love and knew we needed to be united in our religious beliefs to be happy so we each started trying to convert each other to our ways of thinking. Our little *Hungarian Baptist Church in Bridgeport, Connecticut* had just lost its minister so we decided to speak with other clergy and explore both the Roman Catholic religion and the Baptist faith. I was amazed to learn that Jesus Christ wanted to be my Personal Saviour. Ed's brother, *Ernest J. Kish* opened the Holy Bible up to me and although I had always had Bible History in my school days, I had never heard of God in such a personal way. I soon gave my heart to HIM. I was 20 years old then and couldn't marry without parental consent.

I decided to give my heart to Christ and in April, when I turned 21 I followed Christ in believer's baptism and was baptized on Easter Sunday.... the following Saturday Ed and I were wed.

I was very happy in the fellowship of the *Silliman Memorial Baptist Church*. I sang in the choir, taught Sunday School, was an active member of the Women's Mission Guild and participated in all of the church programs even though I could not speak the Hungarian language. The church was bi-lingual and presented God's word in both languages.

God blessed us abundantly for 51 years. We have three sons who have each given their hearts and lives to Christ. The Lord called my beloved Ed home in 2002. I look forward to being home with him and other loved ones some day.

Lorraine C. Kish-Whipple

Growing up at Silliman Memorial Baptist Church

As early as I can remember my sister and I were taken to the church by my parents *Esther and Gus Molnar*. We were there every time the door was open and I learned the importance of church life as a young child. This has never left me. When we were still very young our parents started us on learning the trumpet and we played in the church band

This is a picture of the Youth Choir in 1954 at the First Hungarian Baptist Church in Bridgeport, Connecticut.

that *Ernie Kish* directed for many years. I also sang in the youth choir which is pictured here. This opportunity provided wonderful fellowship for me.

Sunday School was something we always went to and learned the Scriptures at home as well as at church. *Prayer meeting* every week was something very special to me and I was always there with my parents.

As a teen, we had *Young People's Hour* and I had a lot of good friends there and we did a lot of fun things together. Every year we went to the *Hungarian Baptist Convention* and met with so many that we came to know over the years. All of this experience led me to find the Lord as my personal Savior and also to become a missionary.

I have known the Lord for 38 years now and I thank the Lord for *Silliman Memorial Baptist Church* and the influence it has had on my life.

I never take it for granted but look back with much thankfulness to the Lord.

Ruth Wright

VALÓBAN ?

Érdeemes meghallgatni a másik oldal véleményét is. Különösen is fontos odafigyelnünk, ha éppen nem egy újabb botrány megszéllőztetéséért szentel helyet a világi sajtó a gyülekezetnek. Így olvastam el az U.S. News & World Report karácsonyi számában azt az írást, ami a hagyományokhoz való visszatérésről szól (A Return to Ritual). A jelenség nem új; várható volt, hogy előbb-utóbb a másik irányba lendül majd az inga, és a zavarosság kínálta izgalmakból csendesebb vizekre evezünk. Nyugalom napja lesz a vasárnap és valamivel kiszámíthatóbb az istentiszteletnek szánt idő – mert ilyenek szeretnénk az életet is. A modern ember életvitele, a túlpörgetett céltudatosság és az állandó túlhajszoltság, sokáig nem tetézhető még szellemi kalandokkal is.

Az utolsó száz évben, de különösen is, mióta felkapott lett a „karizmatikus” jelző használata arra, ami hangos és mozgalmas, szinte minden lehetőséget kimerítettünk, hogy jól érezzük magunkat. Az ige helyébe teátrális jelenségek kerültek. Egyénieskedők tömegét vezették az orruknál fogva „karizmatikus” vezetőik új szokások felé, míg a régiekre lenézőn, vagy kegyeskedve fittyet hánytak. Észak-Amerikában egyre több jele van annak, hogy a karizmatikus mozgalomnak (ami egy ébredési hullám volt, és a déli féltekén még mindig erős) ezek a túlkapásai „lepörögnek” lassan. Én hiszem, hogy elődeink és a mi generációnk újra tanult a Szentlélek Isten munkájáról, és ez az áldás maradandó. Jézus Krisztus jelenlétét és erejét valóságosnak tapasztaltuk meg, és ezt a kegyelmet akkor közölte Isten velünk, amikor Európában, a „keresztény kontinensen” már nem hittek benne. A Szentlélek Jézus Krisztusra irányította a figyelmünket, tetteire és tanítására, a ma is élő Igére. A „mellézköngéssel” kapcsolatban (minden korábbi ébredésnek voltak ilyen velejárói is), már ez az okos pápa is ki merte mondani, hogy az igazság kárára voltak. Pedig, az ő szemét aligha szűrták olyan ellentmondások, mint a miénket, hogy miért is nem jelenti már ki más, csodás nyelvre váltó híveinek a Szentlélek, magyarul és érthetően, hogy Jézus Krisztus az egyedüli közbenjáró, és a megváltottak pásztorolására, köszöni, de ő jött el a világba, jóval megelőzve XVI. Benedek első kollégáját is a földi helytartóságban?

Visszatérve Jay Tolson cikkéhez, úgy tűnik, hogy a vallásosságnak a következő